

χῶς πολλάκις παρεξέτραπη τῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς, διδόμενος εἰς ἡδονάς καὶ συχνάζων ἀδιακόπως εἰς τὰ θεάτρα.

Ἐπιστρέψας μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του εἰς τὴν Ταγάστην, ἐγκατεστάθη ἐκεῖ ὡς διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς, ἐπὶ ἐννέα ἔτη. Μετὰ ταῦτα μετόκησεν εἰς Καρχηδόνα, ἀλλ' ἐκεῖ εὗρεν ὅτι τὰ ἦθη τῶν σπουδαστῶν εἶχον χειροτερεῦσαι, καὶ ὅτι ἦτο χειρότερον νὰ ἦναι τις διδάσκαλος παρὰ μαθητής. Ἐμεινεν ὅμως ἐκεῖ, ἕως ὅτου ἦτο 29 ἐτῶν, ὅτε μετέβη εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μιλάνον, ὅπου διωρίσθη καθηγητῆς τῆς ῥητορικῆς.

Ἦτο τῷ ὄντι εὐτύχημα διὰ τὸν Αὐγουστῖνον ὅτι ἡ Θεία Πρόνοια τὸν ἔφερεν εἰς Μιλάνον, διότι ἐκεῖ ἦλθεν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπισκόπου Ἀμβροσίου, καὶ ἐπέισθη κατ' ἀρχάς μὲν νὰ παραστήσῃ πολλὰς στρεβλὰς δοξασίας, τὰς ὁποίας εἶχεν ὡς λ. χ. τὸν Μανιχαϊσμόν, ἔπειτα δὲ καὶ νὰ ἀλλάξῃ τὸν βίον του, μεταννοήσας καὶ πιστεύσας πρὸς σωτηρίαν εἰς Χριστόν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῶν λόγων καὶ συνουσιῶν δύο εὐσεβῶν φίλων του.

Τὸ 387 μ. Χ. ὁ Αὐγουστῖνος ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Χριστιανισμόν ὑπὸ τοῦ Ἀμβροσίου καὶ ἀμέσως ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἀφοῦ πρῶτον ἔθαψε μετὰ δακρύων τὴν γηραιάν μητέρα του. Ἐδαπάνησε τρία ἔτη ὡς μοναχός, ἕως ὅτου διὰ τῆς ὁμοφώνου ἐπιθυμίας τῶν κατοίκων τῆς Ἰπποῦς, ἐχειροτονήθη ἐκεῖ ἱερεὺς. Ἦρχισε νὰ κηρύττῃ, καὶ τόσον εὐγλώττως, ὥστε πολλοὶ μετενόησαν καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν, κινήσαντες ὑπὸ τῶν λόγων του. Μετ' ὀλίγον ἐγένετο βοηθὸς τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἰπποῦς (τῆς σημερινῆς Βόνας), ὅταν δὲ ἀπέθανεν οὗτος, αὐτὸς ἔλαβε τὴν θέσιν του καὶ τὴν ἐκράτησε μέχρις ὅτου ἀπέθανεν — διάστημα 35 ἐτῶν. Ὡς Ἐπίσκοπος, ὄχι μόνον δὲν ἔγεινεν ἀδρανέστερος, ὡς κάμνουν οἱ ἐπίσκοποι τὴν σήμερον, ἀλλ' ἀπεναντίας δραστηριώτερος.

Ἐκλήρυτε καθ' ἐκάστην καὶ ἐνίστε δις τῆς ἡμέρας· κατεπολέμει θαρραλέως πᾶν εἶδος κακίας καὶ ἀδικίας· ἐπέσκέπτετο καὶ παρηγόρει τοὺς ἀθηνεῖς καὶ τεθλιμμένους· ἦτο ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς ἐπιδειξέως εἰς τε τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν εὐσέβειαν. Ἐδαπάνᾳ πολλὰς νυκτερινὰς ὥρας εἰς μελέτην καὶ συγγραφὴν. Εἶχεν ἄλληλογραφίαν μὲ αὐτοκράτορας καὶ εὐπατρίδας, μὲ νομικοὺς ἱεραποστόλους, καὶ μὲ ἐπισκόπους εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης.

Ὅταν ὁ Γενσέριχος καὶ οἱ Βανδάλαι ἐφάνησαν εἰς τὰ παράλια τῆς βορείου Ἀφρικῆς, ὁ Αὐγου-

στῖνος ἡρωικῶς ἔμεινεν εἰς τὴν θέσιν του, ἂν καὶ ὅλοι οἱ περὶ αὐτὸν κληρικοὶ ᾔθελον νὰ φύγωσι. Κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἰπποῦς, αὐτὸς ἦτο τὸ μέγα ἠθικὸν στήριγμα τῶν κατοίκων. Ἀλλὰ δὲν ἔζησε νὰ ἴδῃ τὸ τέλος· ἀπέθανε τὴν 28 Αὐγούστου 430 μ. Χ. ἡλικίας 76 ἐτῶν. Τὰ λείψανά του μετεφέρθησαν ὕστερον εἰς Ἰταλίαν καὶ εὐρίσκονται νῦν εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς Παβίας.

Τὰ διασημότερα τῶν ἔργων του εἶναι α' Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, αἱ α' Ἐξομολογήσεις καὶ οἱ «Λόγοι.» Συνέγραψεν ὅμως μέγαν ἀριθμὸν μικροτέρων συγγραμμάτων, καὶ ἦτο δεινὸς πολεμιστῆς τῶν διαφόρων αἱρέσεων.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΑΓΜΩΝ.

Ἡ Βενετία, καθὼς γνωρίζετε, εἶναι ἐκτισμένη ἐπάνω εἰς 72 μικρὰ νησίδια ἐντὸς τῆς θαλάσσης, εἰς ἀπόστασιν 3 — 4 μιλίων ἀπὸ τὴν παραλίαν. Διὰ τοῦτο οἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως δὲν εἶναι ξηρὰ ἀλλὰ θάλασσα, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιφέρονται μὲ λέμβους καὶ ὄχι μὲ ἀμάξας ἢ πεζῇ. Αἱ δὲ λέμβοι τῶν λέγονται γόυδολάι, καὶ εἶναι ἰδιαιτέρου σχήματος, καθὼς βλέπετε καὶ εἰς τὴν ὀπισθεν εἰκόνα.

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστάνει μίαν ἀπὸ τὰς μικροτέρας ὁδοὺς, ἡ ὁποία ὅμως εἶναι πολὺ σημαντική. Δεξιόθεν μὲν εἶναι αἱ μεγάλαι φυλακαὶ τῆς πόλεως, ἀριστερόθεν δὲ τὸ παλάτιον τῶν Δογῶν (οὕτως ἐκαλοῦντο ἄλλοτε οἱ ἄρχοντες τῆς Βενετίας), ἐνοῦνται δὲ τὰ δύο ταῦτα κτίρια διὰ μιᾶς γαφύρας, τὴν ὁποίαν βλέπετε ἐκεῖ ὕψηλά.

Ἡ γέφυρα αὕτη καλεῖται ἡ Γέφυρα τῶν Στεναγμῶν, διότι δι' αὐτῆς ἐπέρων οἱ ἀνυχεῖς ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατεδικάζοντο ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου ἐντὸς τοῦ παλατίου, καὶ μετέβαινον εἰς τὰς ἀπέναντι φυλακάς, ὅπου ἐγνώριζον οἱ δυστυχεῖς ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι πιθάνον θὰ ἐκρατοῦντο διὰ βίον. Τῷ ὄντι πόσους στεναγμοὺς δὲν θὰ ἤκουσεν αὐτὴ ἡ γέφυρα!

Ἡ Γέφυρα τῶν Στεναγμῶν ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Δα Πόντε κατὰ τὸ 1589, ὅταν οὗτος ἔκτισε καὶ τὰς φυλακάς, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ χωρέσουν 500 καταδίκους. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα φαίνονται μόνον αἱ ὀπίσθιοι πλευραὶ καὶ τοῦ παλατίου καὶ τῶν φυλακῶν. Ἡ κυρία πρόσοψις ἀμφοτέρων τῶν κτιρίων, ἰδίως ὅμως τοῦ παλατίου, εἶναι πολὺ μεγαλοπρεπεστέρα.